

Waarom wil je in vredesnaam voorzitter AK worden?

Laat ik vooropstellen, het is geen eergevoel of dat zoiets goed staat op je CV of iets dergelijks. U mag het weten en velen weten het al – ik heb best lang getwijfeld over deze stap. Omdat ik ertegen opzie. Het is best een lastige functie in een lastige tijd. Het feit dat de vorige preses Richard Hoff voortijdig is opgehouden omdat hij onvoldoende commitment voelde met het proces dat we toch met zijn allen door moeten is een signaal ervan. Vanwaar toch die vrijmoedigheid? Het gaat er ten diepste om dat je hoopt dat je een bijdrage kunt leveren aan de PgH, aan het werk in Gods Koninkrijk dat hier in Hilversum gebeurt. En ergens een bijdrage aan leveren, ergens aan een groter doel bouwen, vind ik wel leuk.

Ik zal al mijn veranderkundige ervaringen proberen te stoppen in het proces richting de keuzes die we gaan maken in PgH2025. Daar gelden een aantal veranderkundige principes, zoals urgentiebesef, draagvlak houden, kleine successen vieren, een proces organiseren met zoveel mogelijk mensen erbij betrekken. Maar belangrijker nog is dat we dat als AK en BM gezamenlijk doen. We zullen samen de keuzes maken, samen met onze wijken. En nog belangrijker is dat we dat al biddend doen. Ik ben niet de hele dag aan het bidden, verre van, maar toch, dat hebben we nodig.

Over die veranderkundige principes nog het volgende. Dit voorjaar las ik het boek van Bert Bakker dat heet Samenspel over kansrijk veranderen in de kerk. Goed boek met prachtige inzage in de manier waarop het proces van samen keuzes maken belangrijk is. Een klein voorbeeldje: je kunt als PgH de uitdaging die we hebben formuleren als: onze uitgaven zijn niet in balans met onze inkomsten maar dat moet wel. Maar je kunt hetzelfde toch ook anders formuleren: hoe zijn we gemeente als we de bestaande manier niet meer kunnen bemensen en/of betalen? Zo'n vraag roept veel meer ruimte op om mee te bewegen.

We vragen commitment van de wijken, opofferingen zelfs. De rondgang langs de wijken van afgelopen winter, met de wijkbespreking van de vragen vanuit de AK over het nieuwe beleidsplan vraagt nu om keuzes. Er ligt genoeg input, de wijken vragen nu om reactie. Daar moeten we mee aan de slag en liefst deze herfst al met een visie komen, waarbij we de zes beleidsterreinen gezamenlijk in oenschouw nemen. Daar wil ik graag aan bijdragen.

Ik stel me graag kandidaat voor één periode van vier jaar.

Ik zie het proces PgH2025 als belangrijkste agenda de komende jaren.

Ik proef een groeiend urgentiebesef hiervoor bij de wijken.

Ik wil dit proces graag gezamenlijk doen; het gaat er niet om dat een klein groepje het uitdenkt, de AK beslist en dat we het dan gaan communiceren met de gemeente. Dat is en recept voor mislukkingen. We dienen 'samenspel' op een of andere manier vorm te geven. In gebed en vertrouwen op onze God die ook in tijden van secularisatie er is voor mensen. We gaan de 'roaring twenties' in, ook qua PgH. Maar in het vertrouwen dat als we DV later terugkijken, we kunnen zeggen dat we goede keuzes hebben gemaakt. Dat het verhaal doorgaat.

Ik denk dat ook kleine gemeenschappen trouwens vitaal kunnen zijn. Dus ik zie het niet als mijn target om wijkgemeentes op te heffen of te laten fuseren. Maar dat er wat moet gebeuren staat wel voorop en je kunt door een ondergrens zakken. Ikzelf zie wel veel in een sterker profiel van de wijken die veel op elkaar lijken. Dat lijkt me een essentie van het proces. Maar dit vraagt nog veel gesprekken, dit en komend jaar.

Kortom, ik hoop dat we komende jaren gezamenlijk als AK en BM dit proces van keuzes maken mogen begeleiden. Daarvoor wil ik me graag inzetten.